

Oppsummering av konfrontasjonsmøtet mellom SSF og SSK, og litt om SSF si oppsummering.

SSK ønska gjennom konfrontasjonsmøtet å få stilt de to ulike politiske linjene for streikestøttearbeid opp mot hverandre, for på den måten å vise hvilken av de to linjene som tjener arbeidsfolk i kamp og hvilken som gjør det motsatte.

SSK ønskaddessuten at møtet skulle bringe fram mange nye aktivister som kunne kaste kreftene sine inn i streikestøttearbeidet.

USV/SSF viste at de hadde ett overordna mål som ikke gikk på å skape klarhet i linjene for støttearbeidet, men heller dreie diskusjonen inn på AKP(m-l)s faglige politikk. Anti-kommunisme er et velkjent og flittig brukt våpen fra mange hold i kampen for å hindre massenes oppslutning om alt som er progressivt.

Hva er SSKs linje i streikestøttearbeidet?

Vi ønsker å støtte arbeidsfolk som er ute i rettferdige kamper, og vi ønsker å støtte dem på deres egne premisser - d.v.s. gi arbeiderne den støtta de trenger og ber om. Vi ønsker å yte rask økonomisk og politisk støtte, som kjent er rask støtte av enormt stor betydning når ei streik er i startfasen.

Rettferdige kamper

SSF er opptatt med å spre forvirring om hva SSK mener med rettferdige streiker. Svaret er så enkelt som dette: Vi mener ei streik er rettferdig dersom den forsvarer arbeiderklassens interesser og bidrar til å styrke klassen i forhold til borgerskapet. Det samme gjelder for andre grupper som reiser seg til kamp.

Dette kalte SSF på konfrontasjonsmøtet et frittsevende rettferdighetsbegrep". Frittsevende på hvilken måte, SSF?

Men dette gir også svar på SSFs "uforklarlige gåte", nemlig hvordan SSK kan gå i mot en streik retta mot ansettelse av progressive. En slik streik ville ville være et angrep på arbeiderklassen, ikke et forsvar eller en styrking av dens interesser.

Vi spurte SSF på møtet: hvilken streik har SSK støtta som vi ikke burde ha støtta? Vi fikk ikke noe svar på det, men kanskje de nå vil svare: Linjegodsstreika! Som kjent gikk SV-ledelsen hardt ut mot den.

Legalisme

SSF påstår at en så småborgerlig og perspektivløs komite som SSK bare kunne bidra til å styrke legalismen i arbeiderklassen, at SSK ville legge arbeiderklassen sin kamp inn under småborgerlige klasseinteresser. SSF kunne ikke konkretisere denne påstanden, og da må den nødvendigvis framstå som en bløff.

Hvem vil legge arbeiderklassens kamp inn under småborgerlige klasseinteresser - eller retter: inn under arbeideraristokratiet sine interesser? Jo, det vil SSF. SSF vil slett ikke være med på at arbeidere organiserer seg til støttearbeid utenfor fagbevegelsen. Streikestøttearbeidet i arbeiderklassen skal i følge dem gå gjennom Samorgs støttekomite (som det siste året ikke har støtta en eneste streik), og de enkelte fagforeningene. Det finnes faktisk fagforeninger som står for ei kamplinje og som støtter streiker. Dette er bra, men streikende arbeidere kan ikke basere seg på støtte bare fra disse.

Ett annet alternativ for SSF er at streikestøttearbeidet går gjennom de "sosialistiske kreftene" i fagbevegelsen. Kanskje de tenker på Bjørn Kåre Iversen, som har gjort en strålende innsats i "streikestøttearbeidet" ved å fremme en "støtte" resolusjon for Hustad-arbeiderne på fagforeningsmøte i NTL her, som etter at de første eksklusjonene hadde funnet sted støttet NNN-ledelsens behandling av saka.

SSF kan ikke ha forstått at det i dag kreves et tålmodig arbeid for å få fram støtte til streikende arbeidere i fagbevegelsen. SSK har starta opp det arbeidet. Men hva gjør SSF? Innbiller seg at det bare er å henstille til fagforeningsledelser rundt forbi om støtte, så vil støtta strømme på. Vi skulle likt å se SSFs linje satt ut i livet - problemet er bare at det ikke lar seg gjøre. Men det trenger ikke SSF å bekymre seg om, ettersom de ikke jobber blandt arbeidsfolk.

Oss synes ikke dette å være ei linje for aktivt streikestøttearbeid, men ei i beste fall passiv "vent-og se" holdning. I verste fall ei linje for streikesabotasje, noe SSFs brødre i ånden har årelange tradisjoner i.

Arbeideraristokratiet

SSF kaller avsløringene av arbeideraristokratiets rolle for "en frenetisk jakt på forrædere". Dette sier de sansynligvis mot bedre vilje ettersom de refererer til Lenin, og da må forventes å ha studert hva Lenin sier om dette fenomenet.

Men i stedet for å se på arbeideraristokratiet som en viktig trussel mot arbeidsfolk i kamp, reduserer SSF disse til en innbildninger fra SSKs side. SSF er ikke villig til så mye som å låne øre til en hundreår gammel historie om klasseforræderi og svik fra renegater og oppkjøpte arbeidere. SSF er ikke villig til så mye som å studere erfaringer fra kamper som faktisk har fått dødsstøtet i hovedsak pga. klasseforræderi og at arbeiderne ikke var sterk nok til å avsløre dette.

Valgkamp?

SSF starter (frivillig?) valgkampanje for DNA. De sprer illusjoner om partiet som opptatt av å tjene arbeidsfolk, men at DNA under ei krise er "avskåret fra å ivareta klassens interesser".

Til dette vil vi si: DNA-ledelsen ser sin fremste oppgave i å tjene kapitalen, enten det er krise eller ikke. SSF kan jo prøve å komme med eksempler på noe annet om de kan. Etter flere års erfaring med DNA under streikekamper, vil vi tro at det blir vanskelig for SSF.

Løgn

Det er løgn at SSK påstår at arbeidere i streik ville ha vært null verdt om ikke SSK hadde eksistert. Men streikende arbeidere har sjøl kommet med slike uttalelser. Poenget er SSF, at enkelte streiker blir så hardt angrepet fra alle hold at støtte f.eks. fra fagforeninger er en sjeldenhet. Mener SSF at arbeidere som er ute i slike streiker heller bør legge ned kampen sin enn å motta støtte fra SSK?

Streikestøttekomiteer i "evig tid"?

SSF påstår at SSK vil beholde streikestøttekomiteene i evig tid. Men vi mener faktisk at det ville ha vært helt utmerka om streikende arbeidere kunne ha fått all den støtta de trenger gjennom fagbevegelsen, det ville ha vært en stor ting.

SSF vil nedlegge SSK i dag. Det ville ikke ha vært en stor ting. Det ville bety en tilbakegang av dimensjoner for støttearbeidet til arbeidsfolk i streik.

Men: SSF ser på dette punktet helt bort fra den politiske betydninga støttearbeidet har, både for de som mottar støtte

og for de som gir støtte. Vi mener at streikestøttearbeid blandt f.eks. studenter uansett er en god ting for å bygge opp enhet mellom arbeidere og studenter.

Samarbeid?

SSF spør hvorfor SSK vil samarbeide med dem. Vi er interessert i samarbeid med alle som støtter streiker, interessert i å trekke så mange som mulig med i streikestøttearbeidet.

Men vi har faktisk begynt å stille spørsmålstegn ved en permanent samarbeidsavtale med SSF, bl.a. ut i fra den holdninga de har vist både under Champignon-streiken og Furuholmen-saka. SSF nekta i begge disse sakene å bevege seg utenfor universitetet. Men viktigst er at vi mener SSF er streikesabotører, fordi de er mot kampfond, og mot organisering av streikestøttearbeid utenfor fagbevegelsen (bortsett fra på universitetet).

Det å være streikesabotører er reaksjonært. Men hvorvidt SSF i andre saker er reaksjonære, eller hvorvidt alle medlemmene i SSF er det, er ikke vår oppgave å ta stilling til.

Streikestøttekomiteen